

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8T/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010162
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8518010162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca Mgr. Vladimír Gurka, na hlavnom pojednávaní dňa 16.11.2018 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. M. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný M. V., nar. X.X.XXXX v B. C., trvale bytom K. XXX, okres B. C.

je vinný, že

dňa 6.2.2018 v čase okolo 13.57 hod. v lesnom poraste zvanom „Lazy“ nachádzajúcom sa na parcele č. KN-E XXXX zapísanej na LV č. XXXX v katastrálnom území obce K., okres B. C., patriacom do lesného pôdneho fondu, ktorého vlastníkom je spoločnosť Wood Services International, k.s., Ponická cesta 117, Poníky, IČO: 46 429 611 si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva prisvojil 1 ks drevnej hmoty druhu smrek obyčajný /Picea abies/ o stredovom priemere 0,07 m a dĺžke 10 m v hodnote 0,78 eur, ktorý vyrúbal v lesnom poraste, čím spoločnosti Wood Services International, k.s., Ponická cesta 117, Poníky, IČO: 46 429 611 spôsobil škodu vo výške 0,78 eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 8T/14/2017 zo dňa 7.8.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2017 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a ktorého výkon bol odsúdenému podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov do 23.9.2018,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b / Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovaného M. V. obžalobu pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

2. Súd uznal obžalovaného vinným z tohto skutku trestným rozkazom zo dňa 4.7.2018 a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

3. Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný odpor, na ktorom trval aj po otvorení hlavného pojednávania. Namietol v prvom rade, že je potrebné skúmať, či nie je na mieste aplikácia tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Gramatickým a systematickým výkladom dospel k záveru, prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona má vo svojej podstate ako obligatórny znak skutkovej podstaty aj závažnosť v podobe materiálneho korektívu. Stupeň závažnosti je preto povinným znakom, ktorý je v zmysle § 119 ods. 1 písm. a) Tr. zákona predmetom dokazovania ako všetky ostatné okolnosti naplňajúce znaky trestného činu. V tejto súvislosti poukázal predovšetkým na následky činu, keď došlo k výrubu len jedného kusa drevnej hmoty, nepatrnej škode vo výške 0,78 eur a nedošlo k poškodeniu iných porastov, živočíchov, či rastlín. Pohnútkou pre trestný čin bolo zabezpečenie základných životných potrieb, pričom mu z dôvodu jeho tiesnivej situácie neostávalo nič iné, ako vyrábať jeden kus drevnej hmoty. Navrhol prihliadať aj na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona a namietol, že nemožno prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože predchádzajúce odsúdenie tvorí znak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 213 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. Ak by súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe je potrebné posúdiť ako prečin, poukázal na to, že trest odňatia slobody je najprísnejším trestom, preto ho je nutné považovať za tzv. ultima ratio, ktorý by mal byť ukladaný najmä pri závažných činoch. Navrhol preto uložiť iný alternatívny trest, ako napr. domáce väzenie, príp. trest povinnej práce, ktoré postačujú na jeho nápravu. Aj keď skutok spáchal v skúšobnej dobe, ustanovenie §-u 49 ods. 2 Tr. poriadku nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmienečného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu.

4. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, teda že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Súd po preskúmaní jeho vyhlásenia toto prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

5. Súd po vykonaní dokazovaní odborným vyjadrením k výške spôsobenej škody, správou Obce Kolačkov, trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/14/2017 zo dňa 7.8.2017, správou mediačného a probačného úradníka, odpoveďami na lustrácie v databáze súdov, v GP, v odpise z registra trestov a v registri priestupkov dospel k nasledovným záverom:

6. Obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom tohto konania, v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/14/2017 zo dňa 7.8.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2017. Týmto trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona (skutok spáchaný 26.1.2017, kedy si prisvojil 1 ks drevnej hmoty z lesného pôdneho fondu) a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona (skutok spáchaný dňa 24.2.2017, ktorým si z jedného rodinného domu prisvojil fúrik a následne zo susedného domu na klátičky naštiepanú drevnú hmotu). Okrem toho z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený aj trestným rozkazom v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/90/2015 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol

uložený trest odňatia slobody v trvaní 100 hodín, ktorý obžalovaný vykonal a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Okrem toho bol obžalovaný uznaný vinným aj z priestupku, ktorého sa dopustil dňa 24.5.2015 krádežou 1 ks drevnnej hmoty v hodnote 2,70 eur, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne, obec neevviduje žiaden priestupok alebo správny delikt voči menovanému a nebol riešený komisiou pre verejný poriadok.

7. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči zopakoval argumentáciu z odporu a navrhol prihliadať na skutočnosť, že sa obžalovaný ku skutku priznal a skutok oľutoval, na závažnosť prečinu a poľahčujúce okolnosti. K dvom predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného uviedol, že je potrebné zohľadniť, že tieto boli nižšej závažnosti. V súlade so zásadou proporcionality je postačujúci aj trest povinnej práce. Keďže prvý trest povinnej práce zrejme vzhľadom na jeho rozsah nemal dostatočne výchovný vplyv, navrhol uložiť tento trest vo vyššej výmere. Ak by súd dospel k záveru, že je potrebné uložiť trest odňatia slobody, požiadal o zváženie aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný svoj skutok v záverečnej reči oľutoval. Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovaného uznať vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a zaradiť ho na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

8. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, súd ho uznal vinným zo skutku uvedeného v obžalobe. K námietke týkajúcej sa závažnosti spáchaného prečinu a potrebe zohľadniť tzv. materiálny korektív je potrebné uviesť, že obžalovaný naplnil všetky formálne aj materiálne znaky trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ a ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. Je pravdou, že následok prečinu, ktorého sa dopustil obžalovaný čisto z pohľadu spôsobenej škody je nepatrný. Na druhej strane pri posudzovaní splnenia podmienok upravených v § 10 ods. 2 Tr. zákona je potrebné skúmať aj ďalšie skutočnosti. Je nepochybné, že obžalovaný sa skutku dopustil úmyselne v snahe prisvojiť si drevnú hmotu, pričom vedel, že sa dopúšťa trestnej činnosti, keďže sa v minulosti dopustil rovnakého prečinu (asi rok a mesiac pred skutkom, ktorý je prejednávaný v tomto konaní), pričom od právoplatnosti trestného rozkazu za predchádzajúci rovnaký prečin do spáchania ďalšieho skutku obžalovaného, ktorý je predmetom tohto konania, uplynulo obdobie iba 4,5 mesiaca. Je pritom zrejme, že obžalovaný si minimálne za posledné 3 roky zabezpečuje drevo aj protiprávnou činnosťou (či už trestnými činmi alebo priestupkami). Konanie obžalovaného je pritom posudzované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, čiže podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorá obsahuje určité okolnosti, ktoré zvyšujú závažnosť páchanej trestnej činnosti (v danom prípade z dôvodu recidívy). Za týchto okolností súd dospel k záveru, že neprichádza do úvahy aplikácia § 10 ods. 2 Tr. zákona a skutok obžalovaného je potrebné posúdiť ako prečin.

9. Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil zásady pre ukládanie trestu, ktoré sú upravené v § 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Je pravdou, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom je najprísnejším trestom. Takisto súd súhlasí s názorom obhajcu obžalovaného, že spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia nemusí automaticky znamenať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na druhej strane po zohľadnení vyššie uvedených skutočností zistených v tomto konkrétnom prípade súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na jeho uloženie. Obžalovaný za posledné tri roky bol trikrát uznaný vinným z úmyselnej trestnej činnosti, pričom išlo o individuálnu recidívu (dvakrát porušovanie domovej slobody, pričom z tohto jedenkrát si prisvojil aj drevnú hmotu a dvakrát krádež drevnnej hmoty) a raz zo spáchania priestupku. Obžalovanému bol za prvý prečin uložený trest povinnej práce. Týmto trestom bola zohľadnená skutočnosť, že dovtedy nebol odsúdený za trestný čin. Toto odsúdenie a uložený trest zrejme neboli dostatočné na nápravu obžalovaného, keďže po približne roku a pol od právoplatnosti trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 1T 90/2015 sa obžalovaný dopustil znova porušovania domovej slobody, ktorým si zároveň prisvojil drevnú hmotu z dvora jedného z obyvateľov obce, v ktorej býva a zároveň krátko predtým si prisvojil aj drevnú hmotu z lesného fondu. Ani druhé odsúdenie a uloženie už podmienečného trestu odňatia slobody zrejme nemalo dostatočný výchovný vplyv na obžalovaného, keďže už po 4,5 mesiaci od právoplatnosti druhého odsúdenia sa znova dopustil rovnakého trestného činu krádeže. Aj keby obžalovaný žil v tiesnivých pomeroch, nie je možné akceptovať jeho (v poslednom čase v podstate pravidelne sa opakujúcu) trestnú činnosť alebo páchanie priestupkov, ktorou si zabezpečuje drevo na kúrenie. Obžalovaný je v produktívnom veku, kedy by si mohol na drevo buď zarobiť alebo si ho zabezpečiť svojpomocne po súhlase vlastníka lesa (napr. za výpomoc v lese, keďže obžalovaný je nezamestnaný a zdržiava sa doma). Javí sa teda, že do značnej miery si prípadné tiesnivé pomery

spôsobuje samotný obžalovaný svojou nečinnosťou. Vzhľadom na túto skutočnosť ani jeho obrana, že išlo o zabezpečenie životných potrieb, neobstojí. Spôsobený následok spáchaného prečinu je síce z pohľadu finančného vyjadrenia nepatrný, len táto skutočnosť však nepostačuje na uloženie alternatívneho trestu, najmä ak súd zohľadní vyššie popísané skutočnosti. Trestný krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona nevyžaduje naplnenie pojmového znaku škody, teda ak by aj vzniknutá škoda bola nepatrná, nemení to nič na tom, že pri splnení všetkých ostatných pojmových znakov tohto trestného činu dochádza k jeho spáchaniu. K odstráneniu škody ako pojmového znaku pri tomto trestnom čine bolo pristúpené v záujme ochrany lesného fondu, keďže podobnými konaniami, ktoré sú z pohľadu spôsobeného následku vo forme škody pri jednom skutku v podstate nepatrné, ale opakovaným výrubom alebo prisvojovaním si drevnej hmoty viacerými páchatelmi dochádzalo a dochádza k narúšaniu lesného fondu vo väčšej miere. Vychádzajúc z týchto úvah súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom a na jeho prevýchovu nepostačuje uloženie niektorého z alternatívnych trestov, keďže trest povinnej práce už bol obžalovanému uložený a zrejme nepostačoval na to, aby sa obžalovaný nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti a trest domáceho väzenia súd považuje za nedostatočný a neúčelný, keďže obžalovaný je nezamestnaný a doma sa zdržiava v podstate celý čas. Súd preto obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody.

10. V zmysle § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona je páchatelovi tohto prečinu možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. U obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ a n/ Trestného zákona pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti. Horná hranica trestnej sadzby sa v takom prípade v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona znižuje o jednu tretinu, t.j. obžalovanému po úprave trestnej sadzby je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 až 28 mesiacov. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä vzhľadom na recidívu obžalovaného, ktorý bol predchádzajúcimi miernejšími trestami upozornený na protiprávnosť svojho konania a skutok spáchal v krátkej dobe od právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia, dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zákona. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý žije sám a na ostatné okolnosti upravené v § 34 ods. 4 Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj nápravu obžalovaného. Keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je

jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.